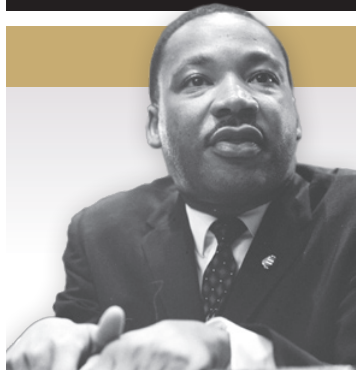

4. apríl í 1968 varð presturin og mannarættindastríðsmaðurin, 39 ára gamli **Dr. Martin Luther King, Jr.** skotin.

NØVN

Í dag fyllir formaður í Sosialistiska Fólkaflokkinum í Danmark, **Villy Søvndal**, sum er uttanríkisráðharri, seksti.

Minningarorð um okkara høgt elskaða abba, langabba Johannes Christian Poulsen

6. august 1919 – 3. mars 2012

Tú vart eitt sjáldsama gott menniskja, tolin sum fáur. Altíð í góðum lag, og aldrin gramdi tú teg.

Vit vóru so góð við teg góði abbi/langabbi, líka frá barni av og øll árin upp eftir. Ongantið eitt øvugt orð okkara millum. Tú vart so friðsælur, góður og vildi øllum tað besta.

Tú hevði sera gott minni, og vildi vita, hvat vit tókust við, og hvussu vit høvdu tað.

Tær mongu søgurnar, ið tú segði frá, vóru mangan stuttligar og áhugaverdar at hoyra. Tað var altíð so spennandi at hoyra teg fortelja um títt ótrúliga hendingaríka lív, og dæmdu tú væl at greiða frá.

Á jólum vart tú síðstu ferð inni hjá okkum. Tú vart í sonnum jólahýri. Tað hevur so nógv at siga fyri

okkum at tú vart heima hjá okkum á jólum, og eru vit so glað fyri, at vit náddu at hugna okkum saman, áðrenn tú fórt hiðani.

Vit sakna teg abbi/langabbi og eru so glað fyri at hava átt teg sum abba og langabba.

Við hesum fáu orðum vilja vit lýsa frið yvir minnið um okkara elskaða abba og langabba.

Tú verður aldrin gloymdur.

*Eg skoða skal Jesus, mín
Frelsara kæra
og øll tey, har eru: Ein
hvítskrýddan skara,
har songdunið er sum av
veldigum fossi
til hann, sum leið deyðan á
Golgota krossi.*

**Jóanis, Kira, Djóni, Linda,
Jónas og Rakul**

Leila Solmunde – farin um leitið

Hon stendur undir børu í Siloa. Hetta fitta menniskjabarnið. So avmarkað í fimi. So óavmarkað í umsorgan og virksemlu fyri onnur. Og sum í morgunsins besta blóma møtti møðsamari mótbrekku og merkti longu tá, at tað tók at kvølda - líkamliga. Hon er nú farin - bara fimti ár á baki.

Salurin allur á tremur av fólki úr øllum landinum - við harmi og samkenslu saman við teim syrgjandi. Og strekkja orð til hesa løtu? Nei, so lítið er um okkum - .

Tó talað verður. Orð úr Skriftini verða lisin og fjálg lýsingarorð søgd um Leilu. Og kann nakar geva henni - sum undir børu stendur - annað enn tað besta ummæli?

Martin Joensen, systkina-barn umsorgarfulla mann hennara, syngur nú við børuna: "Uttan teg" eigna sálmsín - orð og lag - so inniliga um lívsins leitandi løtur - so einfalt og so djúpt, sum endar við:

*Hvirlur bresta á mín rútt,
tigandi eg hyggi út.
Man í storminum tá eg
aftur, Harri, hóma teg?*

*Verjugarður mín ver tú;
vakta, Harri, mína búð.
Faðir, ver tú styrki mín,
- leið meg loksins heim til
tín.*

*Tá mitt berg mær gerst ov
høgt
tá hvørt vitaljós er sløkt.
Faðir fylg mær tá á leið,
tú, sum eina troyttast ei.*

Nógv og gott er skrivað um Leilu, og sum ikki skal verða endurtikið her. Mangt gott er at bera móðurætt hennara sunnan av landi. Ikki minst Palmu sjálvari. Hon og Jørleif komu at kennast uppi á Heygum í Klaksvík, har hon sum ung arbeiddi sum skráddari. Og mong hava sitið væl í vakra heimi teirra á Kambsdali.

Men mundi Leila ikki eina mest minna um ommu sína: Lenu í Byrgi (1909-1988) ella Sørvágs-Lena, sum hon eisini varð nevnd í Söldarfirði. Og sum Leila æt eftir?

Lena bleiv einkja fyrst í tjúgunum við trimum børn-

um. Sámal Petur fórst við Immanuel í 1932. Hon giftist aftur við sváginum Hans Mariusi, sum var einkjumaður við fimm børnum, og tey bæði fingi so fimm børn saman.

Fyri fáu einkjupengarnar keypti honsærseymimaskinu frá Herthu Arge, ið var einkja eftir pápabeiggja hennara (við "Oliviú" í 1912), og fekk samstundis hilling á at brúka tólið. Eftir hetta seymaði Lena so mangt fyri mong.

Hon hevði gott minni og lesihug. Pengar vóru ikki. Umstøðurnar í triatiárunum, undir- og eftirkrígsárunum við, kunnu vit bara meta um. Tó, sum elsti bróðir hennara mangan bar henni: " Men, eitt eigur Lena, systir, altíð, og tað er eitt smíl at geva hvørjum hon møtir - í hesi kólðu verð." Og hetta sama smílið átti Leila eisini.

Roynda Leila misti unga einkarsonin, og omman misti fleiri ung í familjuni. Og sum báðar bóru við sama tolni. Ein søgu um hjartalag Lenu - og sum minnir so nógv um Leilu - kann í stuttum nevast her.

Litlajólaaftanskvöld kom ein foreldraleys genta út í Byrgi og spurdi varisliga: um Lena kanska kundi seyma okkurt upp á smáu brøður sínar, sum einki høvdu at fara

fyri ættarfólkum úr bygdarlagnum: Úti á Bø, sunnanfyri Kirkjubø.

Fyrst varð farið út á Reyn og vitjað har, sum Skrivarastova er og Funningsstova stóð. Og harfrá var farið út á Bø. Leila og Mourits vóru við allan vegin.

Tað vóru jú tvey ung haðani - úr hesum báðum stovunum úti á Reyni - sum seinast í seytjanhundraðtalinum blivu góð, og hesi blivu ættarfedrar til hesa Bø-slektina.

Síðani varð farið til Hósvíkar til eina máltíð - aftur við talum og felagssangi. Vitjan var við úr Danmark og Bretlandi eisini. Og Leila var biðin um at seta stevnuna, sum hon fegin tók á seg.

Ikki nøkrum at siga, at eingin hevði gjørt hetta betri. Hetta fjálga minnið er nú eisini eftir um Leilu.

Hoyrdu ein landsstýrismann siga - sum hevði verið við á mongum fundum við MBF - um tey torføru kor teirra brekaðu - og segði hesin: at eingin kom forkvinnuni Leilu nær: sum so framúr positivan og inspirerandi fundarluttakara.

Og soleiðis verður hon saknað um landið alt -.

**Annelena og Arnstein
Níclasen
30.03.2012**

TØKK

Hjartaliga takka vit øllum, sum sýndu samkenslu, tá

Heðin Winther Olsen

andaðist og varð jarðaður.

Ein serstøk tøkk til tykkum, sum á ymsan hátt hjálptu til við jarðarferðina og ervið.

Fyri tey avvarðandi
Sølvi